

ה"ת 189/11/13 - איכות ירוקה חברת ניהול בע"מ נגד משטרה ירוקה

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 189-11-13 איכות ירוקה חברת ניהול בע"מ נ' משטרה ירוקה
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט, סגנית הנשיא טל תדמור-זמיר
מבקשת איכות ירוקה חברת ניהול בע"מ
נגד
משיבה משטרה ירוקה
החלטה

עניינה של החלטה זו - בקשה לביטול תנאים מגבילים על תפוסים, בהתייחס ליעה זחלי מ.ר. 120600; מכבש תברואתי מ.ר. 925156; משאית סקניה מ.ר. 6051213; ומשאית סקניה מ.ר. 1699451 (להלן: "הכלים").

השתלשלות ההליכים עד כה

1. ראשיתו של תיק זה לפני כשש שנים, אז ביקשה המבקשת להחזיר לה תפוסים שנתפסו בשלהי שנת 2013 על ידי המשיבה, בגין חשד לביצוע עבירות על חוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה) תשע"א-2011. בעקבות הבקשה נערך דיון בטענות הצדדים, ניתנה החלטה על שחרור הכלים בתנאים, הוגש ערר על אותה החלטה, הוגשו בקשות שונות, ניתנו החלטות שונות (ראו החלטות מיום 20.11.13; 29.12.13; 29.5.14; 6.1.15) ובסופו של יום, עת הוגש כתב אישום כנגד המבקשת ואחרים, היו הכלים משוחררים ב"חלופות תפיסה", כדלקמן:

o שעבוד ועיקול על הכלים לטובת המשיבה (לרבות שעבוד פוליסת הביטוח של המכבש ועיקול פוליסת הביטוח של היעה הזחלי).

o הפקדה בסך של 140,000 ₪.

o התחייבות המבקשת שלא לבצע העברת בעלות בכלים.

o התחייבות עצמית של המבקשת בסך 80,000 ₪.

o חתימת שתי ערבויות צד ג' בסך 50,000 ₪ כל אחת (להלן: "התנאים המגבילים").

2. ביום 20.7.14 הוגש כנגד המבקשת ו-3 אחרים כתב אישום בת"פ 5520-07-14, שלאחר תיקונו ייחס לנאשמים עבירות של ביצוע פעולה המזהמת או עלולה לגרום לזיהום מים, לפי חוק המים תשי"ט-1959; עבירות של

איסור לכלוך, השלכת פסולת וסילוק ופינוי פסולת שלא כדין, לפי חוק שמירת הנקיון; עבירות של הפרה ואי קיום תנאים ברשיון עסק וניהול עסק ללא רשיון או היתר זמני, לפי חוק רישוי עסקים. כן יוחסה לנאשמים 2-4 עבירה של הפרת אחריות נושא משרה בתאגיד, לפי חוק שמירת הנקיון.

3. לאחר הליך ממושך של שמיעת ראיות, ביום 11.10.18 הכריע בית המשפט את דינם של הנאשמים. בהכרעת הדין זוכו הנאשמים, מחמת הספק, מביצוע עבירות לפי חוק המים ולפי חוק שמירת הנקיון, והורשעו בביצוע עבירות לפי חוק רישוי עסקים. בהמשך להכרעת הדין, בהחלטה מיום 5.5.19 הורה בית המשפט על ביטול הרשעתם של הנאשמים 3 ו-4 וחייב אותם לחתום על התחייבות. אשר לנאשמים 1 ו-2 (המבקשת בתיק דנן ומנהלה הרשום), בית המשפט הותיר את הרשעתם על כנה והטיל עליהם קנסות, לצד חתימה על התחייבות (למבקשת) ומאסר על תנאי (לנאשם 2).

בהתייחס לבקשת המשיבה להורות על חילוט הכלים, קבע בית המשפט: "ברי כי לשני הנאשמים נגרם נזק כלכלי משמעותי נוכח ההליך הנוכחי בגדרו זוכו מביצוע חלק לא מבוטל מן העבירות שיוחסו להם. משכך אין מקום להורות על חילוט רכושם, בפרט נוכח טיב העבירות בהן הורשעו".

4. ביום 8.5.19 הגישה המבקשת בקשה להבהרת פסק הדין, ובה היא ביקשה, בין היתר, להורות על ביטול התנאים המגבילים שהוטלו על הכלים. ביום 13.5.19 הורה בית המשפט למבקשת להגיש את הבקשה בתיק דנן, המבקשת מילאה אחר ההוראה וכך הגענו עד הלום.

תמצית טענות הצדדים

5. **המבקשת** טוענת כי הכלים, ששוויים למעלה ממיליון ₪, מצויים בתנאים מגבילים מזה למעלה מחמש שנים וכי הם נתפסו מלכתחילה בגין חשד לביצוע עבירות שמהן הם זוכו בסופו של יום. המבקשת הוסיפה כי בשים לב לשווי הכלים, הותרתם תחת תנאים מגבילים חורגת ממתחם העונש שהציעה המשיבה עצמה בטיעוניה לעונש בתיק העיקרי ולכן היא אינה מידתית ותגרום למבקשת נזק למוניטין ונזק כספי, נוכח העדר היכולת לסחור בכלים. עוד טוענת המשיבה כי הותרת התנאים המגבילים אינה עולה בקנה אחד עם התוצאה אליה הגיע בית המשפט בסוף ההליך - זיכוי הנאשמים מעבירות לפי חוק המים וחוק שמירת הנקיון, ביטול הרשעתם של הנאשמים 3 ו-4 והחלטת בית המשפט שלא להורות על חילוט הכלים - ולכן היא מבקשת לבטלם.

6. **המשיבה** מתנגדת לבקשה ומבקשת להותיר את התנאים המגבילים על כנם עד להחלטה בערעור אותו היא עתידה להגיש, הן לגופו של זיכוי, הן לעניין אי הרשעת הנאשמים 3 ו-4 והן לעניין חילוט הכלים. המשיבה הוסיפה וטענה כי המבקשת לא הוכיחה את הנזק המוניטיני הנטען וכי למעשה התנאים שבהם מצויים הכלים מקלים מאד וביטולם עלול לסכל את החילוט, ככל שבית המשפט שלערעור יורה על כך.

דין

7. מהסקירה עד כה אנו למדים כי ההחלטה על הטלת התנאים המגבילים ניתנה לפני כשש שנים, במסגרת הליכי חקירה, מכח הוראות פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט 1969, לאחר שנקבע כי הוכח פוטנציאל חילוט היה והמבקשת תורשע בעתיד בעבירות המיוחסות לה.

8. תכלית תפיסת חפצים נועדה לצורך חילוטו של חפץ שהוכתם בכתם עבירה (בין כיוון ששימש לביצוע העבירה, בין שניתן כשכר בעד ביצועה, ובין שניתן כאמצעי לביצועה), צופה פני עתיד ההליך המשפטי וסיומו. תפיסה זו מיועדת לאפשר למערכת אכיפת החוק לממש את סמכות הענישה שניתנה בידי בית המשפט לחלט חפץ שקשור בעבירה, במסגרת העונש שנגזר על העבריין, ומשקפת את גישת המחוקק לפיה פגיעה בזכות הקניין לגבי חפץ שהוכתם בעבירה מבטאת עונש ראוי בנסיבות מתאימות (ראו לעניין זה בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (12.3.06)).

9. דא עקא, שהיום מצויים אנו בחלוף כשש שנים, לאחר ניהול הוכחות ממושך, שבסופו זוכו המבקשת ושותפיה מהעבירות העיקריות שהיוו בסיס לתפיסת הכלים מלכתחילה. ועוד - המשיבה עתרה לחילוט הכלים בפני בית המשפט, ברם בית המשפט דחה הבקשה. לזאת יש להוסיף את שווי הכלים, אל מול מתחם העונש הכספי שהציעה המשיבה בטיעוניה לעונש בתיק העיקרי.

שלל הנימוקים האמורים מטים את הכף לעבר ביטול התנאים המגבילים, כבקשת המבקשת.

סוף דבר

10. אני מורה על ביטול התנאים המגבילים שהוטלו על הכלים בתיק דנן.

עם זאת, אני מורה על עיכוב ביצוע ההחלטה עד ליום 23.6.19. ככל שהמשיבה תגיש ערעור עד המועד האמור, פתוחה בפניה הדרך להגיש בקשה מתאימה בפני ערכאת הערעור.

ניתנה היום, ט"ז סיוון תשע"ט, 19 יוני 2019, בהעדר הצדדים.